

Prega News – Mercy Margaret **(Translation by Jagaddathri)**

(Telugu text shared below)

Her eyes become
cloud factories

A small jungle
Squirrels and baby squirrels
A hen and its chicks
rushing to shelter under her wings
The tender softness
of a rabbit's newborns
A calf that awaits milk
throughout the day
Images of infants
float across like dreams
on the screen called her eyes

Every day new hopes
that some river will flow
in the forest called her womb
something like a cloud
like flowers or tiny saplings
soft like a poem shall sprout
in that womb
the hope attires the eyes
in colourful clothes

How many kids?
The questions plunge
like thorns of a cactus
straight into her womb
And so she shuns society
And grows amidst four walls
prayer gardens for kids

A wee bit delay in that red day
She tears the Prega News pack
and tears up to find that one line
a negative to her face
and shivers like a butterfly
whose wings are severed

For them, she is a barren tree
For herself, a frozen block of ice
that is reborn every single month

To a world that measures
a woman's worth with children
She is a measure for
priceless mother's love
.....

ప్రేగా న్యూస్

ఆమె కళ్లు
మబ్బుల కర్మాగారాలవృతాయ్
ఒక చిన్న అడవి
అందులో ఉడత ఉడతపిల్లలూ
కోడి దాని రెక్కల కింద దాక్కోడానికొచ్చే
కోడిపిల్లలు
అప్పుడే పుట్టిన కుందేటి పిల్లల శరీర సున్నితత్వం
తల్లి పాల కోసం రోజంతా ఎదురుచూసే దూడపిల్ల
ఎదో ఒక పసిప్రాణం
పొగలపొగలుగా కళ్ల తెరలపై కలలోకొస్తుంది
మేఘాల్లాంటి
పువ్వుల్లాంటి
చిన్న చిగురేసిన మొక్కల్లాంటి
మెత్త మెత్తటి కవితలాంటి దేదో
తన ఉదరవనాన
ఒక నది బయలుదేరుతుందని
రోజు కొన్ని ఆశలతో కళ్లకు
రంగురంగుల కలల్ని వస్త్రాలుగా తొడుగుతుంది
ఎంతమంది పిల్లలు? అని
ఎవరైనా అడిగినప్పుడు
బ్రహ్మజేముడు మొక్కని
కడుపులో ప్రశ్నల్లా దించుతున్నట్టు తల్లడిల్లే ఆమె

సోషల్ గాదరింగ్స్ అన్నింటినీ మానేసి
ఇంటిగోడల మధ్య పిల్లల ప్రపంచం కోసం
ప్రార్థనల తోటను పెంచుతుంది
నెలసరి ఒక్క రోజు ఆలస్యమైయ్యిందంటే చాలు
ఒణుకుతున్న చేతులతో ప్రెగాన్యూస్ చింపుతూ
ఒక్కగీతనే నెగటివ్ గా అరవయ్యోసారో చూసుకుని
సగం నరికిన దేహంలా గిలగల్లాడే సీతాకోకచిలుకవుతుంది
ఆమె వాళ్లకి పిల్లలు కనలేని మోడు
ఆమెకి ఆమె ప్రతి నెల తనకి తానే తిరిగిపుట్టి
మంచుముద్ద
పిల్లల్ కోలమానమైన ప్రపంచానికి
కొలతేయలేని తల్లి ప్రేమ తూనికబరువు
.....
మెర్రీ మార్గరెట్